Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 4. októbra 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach – Lehota stanovená v práve členského štátu na účely výkonu uznesenia o zabezpečovacom opatrení – Uplatniteľnosť tejto lehoty na právny titul zabezpečovacieho opatrenia nadobudnutý v inom členskom štáte, ktorý bol vyhlásený za vykonateľný v dožiadanom členskom štáte“

Vo veci C-379/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 11. mája 2017 a doručený Súdnemu dvoru 26. júna 2017, ktorý súvisí s konaním začatým na návrh:

Società Immobiliare Al Bosco Srl

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia A. Rosas, C. Toader (spravodajkyňa), A. Prechal a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. apríla 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, J. Techert a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 20. júna 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 38 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

* Jazyk konania: nemčina.

2 Tento návrh bol predložený v rámci konania na návrh spoločnosti Società Immobiliare Al Bosco Srl (ďalej len „Al Bosco“), v ktorom sa táto spoločnosť domáhala, aby bolo v Nemecku prostredníctvom zriadenia zabezpečovacieho záložného práva na nehnuteľnostiach vykonané uznesenie o zabezpečovacom opatrení, ktoré vydal Tribunale di Gorizia (súd v Gorizii, Taliansko) proti pánovi Gunterovi Hoberovi a ktoré Landgericht München (Krajinský súd Mníchov, Nemecko) vyhlásil za vykonateľné v Nemecku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 2, 6, 10, 16 a 17 nariadenia č. 44/2001 stanovujú:

„(2) Niektoré odlišnosti vnútroštátnych právnych noriem upravujúcich právomoc súdov a uznávanie a výkon rozsudkov bránia zdravému fungovaniu vnútorného trhu. Vyžadujú sa ustanovenia harmonizujúce normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach a zjednodušujúce formálne náležitosti na účely rýchleho a jednoduchého uznávania a výkon[u] rozsudkov členských štátov viazaných týmto nariadením.

…

(6) Na dosiahnutie cieľa voľného pohybu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach je potrebné a vhodné, aby normy upravujúce právomoc súdov, uznávanie a výkon rozsudkov sa upravili právnym aktom Spoločenstva, ktorý je záväzný a priamo použiteľný.

…

(10) Na účely voľného pohybu rozsudkov by sa rozsudky vydané v členskom štáte, ktorý je viazaný týmto nariadením, mali uznávať a vykonávať v inom členskom štáte viazanom týmto nariadením, aj keď má osoba povinná z rozsudku bydlisko v treťom štáte.

…

(16) Vzájomná dôvera vo výkon súdnictva v spoločenstve odôvodňuje automatické uznávanie rozsudkov vydaných v členskom štáte bez ďalšieho konania, s výnimkou sporných prípadov.

(17) Na základe tej istej zásady vzájomnej dôvery musí byť konanie smerujúce k výkonu rozsudku vydaného v jednom členskom štáte na území iného členského štátu účinné a rýchle. Sledujúce tento cieľ by sa vyhlásenie rozsudku za vykonateľný malo vydať takmer automaticky po výlučne formálnej kontrole predložených dokladov bez možnosti, aby súd z úradnej povinnosti skúmal ktorýkoľvek z dôvodov nevykonateľnosti uvedený v tomto nariadení.“

4 Článok 38 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Rozsudok vydaný v členskom štáte a vykonateľný v tomto štáte sa vykoná v inom členskom štáte, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka.“

5 Článok 41 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Rozsudok sa vyhlási za vykonateľný ihneď po splnení formálnych náležitostí podľa článku 53 bez skúmania podľa článku 34 a 35. Účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá v tomto štádiu konania právo robiť žiadne podania k návrhu.“

6 V zmysle článku 66 ods. 2 nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1), ktorým sa zrušilo nariadenie č. 44/2001:

„… nariadenie (ES) č. 44/2001 [sa] naďalej uplatňuje na rozsudky vydané v konaniach začatých, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery, ktoré sa schválili alebo uzavreli pred 10. januárom 2015, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia.“

Nemecké právo

7 § 929 Zivilprozessordnung (civilný sporový poriadok, ďalej len „ZPO“) nazvaný „Doložka vykonateľnosti; lehota na výkon“ je súčasťou oddielu 5 týkajúceho zabezpečovacích opatrení a dočasných opatrení v knihe 8 ZPO týkajúcej sa vykonávacích opatrení. Toto ustanovenie v odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„(2) Výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení nie je neprípustný, ak odo dňa, keď bolo príkaz daný alebo oznámený účastníkovi konania, na ktorého návrh bol vydaný, uplynul jeden kalendárny mesiac.

(3) Tento výkon je prípustný pred doručením uznesenia o zabezpečovacom opatrení dlžníkovi. Je však neúčinný, ak nedôjde k jeho oznámeniu do jedného týždňa po tomto výkone a pred uplynutím lehoty na výkon určenej v predchádzajúcom odseku.“

8 V zmysle § 932 ZPO, nazvaného „Zabezpečovacie opatrenie uskutočnené zriadením záložného práva na nehnuteľnosť“:

„(1) K výkonu zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na nehnuteľnosť… dochádza zápisom záložného práva na nehnuteľnosť na účely zabezpečenia pohľadávky…

…

(3) Návrh na zápis záložného práva na nehnuteľnosť sa v zmysle § 929 ods. 2 a 3 považuje za výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 Na návrh Al Bosco, realitnej spoločnosti založenej podľa talianskeho práva, vydal Tribunale di Gorizia (súd v Gorizia) 19. novembra 2013 uznesenie, ktoré túto spoločnosť oprávňuje na vykonanie zabezpečovacieho opatrenia voči pánovi Hoberovi do výšky 1 000 000 eur na hnuteľnom a nehnuteľnom majetku, hmotnom a nehmotnom.

10 Dňa 22. augusta 2014 Landgericht München (Krajinský súd Mníchov) vyhlásil toto uznesenie o zabezpečovacom opatrení za vykonateľné v Nemecku na základe nariadenia č. 44/2001.

11 Dňa 23. apríla 2015 Al Bosco podala návrh na zápis záložného práva na nehnuteľnosti dlžníka nachádzajúce sa v Nemecku, t. j. byt v osobnom vlastníctve a dve parkovacie miesta v podzemnom parkovisku. Amtsgericht München – Grundbuchamt (Okresný súd Mníchov – útvar poverený vedením registra katastra nehnuteľností, Nemecko) jej návrh zamietol.

12 Al Bosco napadla rozhodnutie uvedeného súdu na Oberlandesgericht München (Vyšší krajinský súd Mníchov, Nemecko). Tento súd toto odvolanie zamietol z dôvodu uplynutia lehoty jedného mesiaca stanovenej v § 929 ods. 2 ZPO. Tento súd totiž usúdil, že táto lehota sa uplatňuje na účely výkonu právneho titulu zabezpečovacieho opatrenia vydaného talianskym súdom, ktorý vzhľadom na to, že bol

uznaný v Nemecku, je porovnateľný s právnym titulom zabezpečovacieho opatrenia vydaným nemeckým súdom. Navyše sa tento súd domnieva, že toto ustanovenie sa netýka platnosti právneho titulu zabezpečovacieho opatrenia nadobudnutého v inom členskom štáte, ale jeho výkonu, ktorý podlieha *lex fori*.

13 Dňa 15. júna 2016 Al Bosco podala kasačný opravný prostriedok proti rozhodnutiu Oberlandesgericht München (Vyšší krajinský súd Mníchov). Vo svojom kasačnom opravnom prostriedku táto spoločnosť tvrdí, že lehota na vykonanie zabezpečovacieho opatrenia stanovená v článku 675 talianskeho civilného sporového poriadku, podľa ktorého uznesenie o zabezpečovacom opatrení stráca svoje účinky, pokiaľ nie je vykonané v lehote 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, bola dodržaná, keďže k zabezpečovacím úkonom došlo v lehote 30 dní odo dňa vydania uznesenia z 19. novembra 2013. Tvrdí, že lehota podľa nemeckého práva by nemala byť rešpektovaná nad rámec lehoty stanovenej talianskym právom.

14 Vnútroštátny súd si kladie otázku, či sa také vnútroštátne ustanovenie, akým je § 929 ods. 2 ZPO, viaže k vykonateľnosti uznesenia o zabezpečovacom opatrení, ktoré sa v súlade s článkom 38 nariadenia 44/2001 spravuje právom členského štátu, v ktorom bol tento právny titul prijatý, alebo či sa toto ustanovenie týka vykonania exekučného titulu vydaného v inom členskom štáte ako takého, ktorého pravidlá sa v zásade spravujú právom dožiadaného členského štátu.

15 Vnútroštátny súd uvádza, že základom núteného výkonu v Nemecku právneho titulu zabezpečovacieho opatrenia prijatého v inom členskom štáte je vnútroštátne rozhodnutie o vyhlásení vykonateľnosti. Ak sa požaduje zápis záložného práva na nehnuteľnosť na účely zabezpečenia pohľadávky, podmienky núteného výkonu stanovené nemeckým právom preskúmava autonómnym spôsobom útvar poverený vedením katastra nehnuteľností. Podľa vnútroštátneho súdu totiž odvolací súd kvalifikoval správne a bez toho, aby to bolo spochybňované v rámci kasačného opravného prostriedku, zabezpečovacie opatrenie vyhlásené v Taliansku, vzhľadom na jeho funkciu, ako právny titul zabezpečovacieho opatrenia podľa nemeckého práva, ktorý sa na základe § 932 ZPO vykonáva prostredníctvom návrhu na zápis záložného práva na nehnuteľnosť. Podmienkami výkonu uplatniteľnými v prejednávanej veci sú teda podmienky upravené nemeckými právnymi predpismi v oblasti výkonu právneho titulu zabezpečovacieho opatrenia, najmä prostredníctvom § 929 ods. 2 ZPO.

16 Vnútroštátny súd uvádza, že vzhľadom na to, že lehota stanovená v § 929 ods. 2 ZPO uplynula, uznesenie o zabezpečovacom opatrení už nemožno vykonať. V tejto súvislosti tento súd spresňuje, že pokiaľ sa táto lehota uplatňuje na rozhodnutia vydané v iných členských štátoch, počíta sa od dátumu oznámenia vyhlásenia vykonateľnosti veriteľovi. Cieľom tohto ustanovenia je ochrana dlžníka s cieľom zabrániť, aby rozhodnutia, ktoré boli vydané v skrátenom konaní o nariadení predbežného opatrenia, zostávali vykonateľné počas relatívne dlhšieho obdobia a napriek možnej zmene okolností.

17 Vnútroštátny súd usudzuje, že na jednej strane, z hľadiska právnej techniky, by lehota na výkon rozhodnutia mohla patriť do pôsobnosti vnútroštátneho práva konajúceho súdu bez toho, aby sa na ňu uplatňovalo nariadenie č. 44/2001, ako to vyplýva z judikatúry Súdneho dvora (rozsudky z 3. októbra 1985, Capelloni a Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, bod 16; z 29. apríla 1999, Coursier, C-267/97, EU:C:1999:213, bod 28, ako aj z 28. apríla 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, bod 69). Na druhej strane by však takáto lehota viedla k tomu, že vykonateľnosť právneho titulu by zanikla uplynutím určitého času. V konečnom dôsledku by sa účinok uplynutia uvedenej lehoty nelíšil od účinku vyhlásenia neplatnosti právneho titulu v konaní o prostriedku nápravy. V dôsledku toho by uplatnenie tejto istej lehoty vo vzťahu k uzneseniu o zabezpečovacom opatrení prijatému v inom členskom štáte mohlo byť nezlučiteľné s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej uplatnenie procesných predpisov vykonávajúceho členského štátu nemôže narušiť jeho potrebný účinok nariadenia č. 44/2001 porušením zásad v ňom stanovených (rozsudky z 3. októbra 1985, Capelloni a Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, bod 21, ako aj z 28. apríla 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, bod 69).

18 Napokon tento súd uvádza, že vnútroštátna judikatúra a doktrína sa rozchádzajú v otázke pôsobnosti § 929 ods. 2 ZPO. V tejto súvislosti niektoré nemecké súdy vyhlásili, že toto ustanovenie sa týka vykonateľnosti uznesenia o zabezpečovacom opatrení a nemôže sa uplatňovať len na nemecké právne tituly zabezpečovacích opatrení, zatiaľ čo iné sa domnievali, že uvedené ustanovenie sa uplatňuje aj na právne tituly zabezpečovacích opatrení vydané v iných členských štátoch, ktoré boli vyhlásené za vykonateľné v Nemecku. Odvolací súd sa domnieval, že bolo potrebné preskúmať dodržiavanie lehoty na výkon stanovenej právom členského štátu pôvodu v rámci konania o vyhlásení vykonateľnosti, ako aj lehotu stanovenú právom dožiadaného členského štátu v rámci vlastného výkonu rozhodnutia.

19 Okrem toho vnútroštátny súd ako na aspekt porovnávacieho práva poukazuje na skutočnosť, že Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) sa domnieva, že aj na rozsudky prijaté v iných členských štátoch, ktoré by mali byť vyhlásené za vykonateľné v Španielsku je namieste uplatňovať v súlade s článkom 38 a nasl. nariadenia č. 44/2001 lehota na výkon v trvaní piatich rokov stanovenú v článku 518 Ley de Enjuiciamiento Civil (civilný sporový poriadok), ktorá sa vzťahuje najmä na súdne rozhodnutia.

20 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Je zlučiteľné s článkom 38 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, ak sa uplatní lehota upravená v právnom poriadku vykonávajúceho členského štátu, na základe ktorej nemožno po uplynutí určitého času vykonať právny titul, aj na funkčne porovnateľný právny titul vydaný v inom členskom štáte, ktorý je uznaný a vyhlásený za vykonateľný vo vykonávajúcom štáte?“

O prejudiciálnej otázke

21 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 38 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa taká právna úprava členského štátu, aká je dotknutá vo veci samej, upravujúca uplatnenie lehoty na výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení, uplatnila v prípade takéhoto uznesenia prijatého v inom členskom štáte, ktoré je vykonateľné v dožiadanom členskom štáte.

22 Na úvod treba pripomenúť, že na základe článku 66 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 sa nariadenie č. 44/2001 naďalej uplatňuje na rozhodnutia vyhlásené v konaniach začatých pred 10. januárom 2015, ktoré patria do pôsobnosti tohto posledného uvedeného nariadenia. To platí aj v prejednávanej veci, pokiaľ ide o uznesenie z 22. augusta 2014, ktorým bol právny titul zabezpečovacieho opatrenia vydaný v Taliansku vyhlásený za vykonateľný v Nemecku.

23 Zo znenia článku 38 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že rozhodnutia vydané a vykonateľné v jednom členskom štáte sa vykonajú v inom členskom štáte, ak tam boli vyhlásené za vykonateľné na návrh akejkoľvek dotknutej osoby.

24 Na účely vydania vyhlásenia o vykonateľnosti rozhodnutia prijatého v inom členskom štáte, než je dožiadaný členský štát, ako vyplýva z článku 41 nariadenia 44/2001, sa orgány dožiadaného členského štátu musia obmedziť na výlučne formálne preskúmanie dokumentov požadovaných podľa článku 53 tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, body 28 až 30).

25 Obmedzený charakter tohto preskúmania je odôvodnený cieľom konania o vyhlásení vykonateľnosti, ktorým sa nemá začať nové konanie, ale naopak, na základe vzájomnej dôvery vo výkon súdnictva v členských štátoch sa má umožniť, aby sa rozhodnutie prijaté súdom iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, v tomto dožiadanom členskom štáte vykonalo prostredníctvom jeho začlenenia do právneho poriadku tohto štátu. Tento postup tiež umožňuje, aby

exekučný titul vydaný v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, vyvolal právne účinky, aké sa priznávajú vnútroštátnemu exekučnému titulu (rozsudok z 13. októbra 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 31).

26 Treba pripomenúť, že nariadenie č. 44/2001 sa obmedzuje na úpravu konania o vyhlásení vykonateľnosti exekučných titulov vydaných súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, a dotýka sa vlastného výkonu rozhodnutia, ktorý podlieha vnútroštátnemu právu súdu, na ktorom sa konanie vedie, a to bez toho, aby uplatnenie procesných predpisov dožiadaného členského štátu v rámci výkonu tohto titulu mohlo narušiť potrebný účinok systému stanoveného týmto nariadením v oblasti vyhlásenia vykonateľnosti porušením zásad stanovených v tejto oblasti, či už výslovne alebo implicitne, samotným uvedeným nariadením (rozsudok z 28. apríla 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, bod 69).

27 Preto je potrebné v prvom rade určiť, či sa lehota stanovená v § 929 ods. 2 ZPO viaže na vykonateľnosť uznesenia, ktorým sa povoľuje zabezpečovacie opatrenie vydané súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, alebo či sa toto ustanovenie týka vlastného výkonu rozhodnutia.

28 V tomto ohľade treba pripomenúť, že predmetom konania o vyhlásení vykonateľnosti rozhodnutia je uznanie účinkov rozhodnutia iného členského štátu v dožiadanom členskom štáte. Toto uznanie sa týka podstatných znakov uvedeného rozhodnutia bez ohľadu na skutkové a právne okolnosti výkonu povinností, ktoré z neho vyplývajú (rozsudok z 13. októbra 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 39).

29 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že uznesenie o zabezpečovacom opatrení, ktoré vydal Tribunale di Gorizia (súd v Gorizia), bolo vyhlásené za vykonateľné v Nemecku v súlade s pravidlami týkajúcimi sa vyhlásenia vykonateľnosti.

30 Z ustanovení nemeckého práva a najmä z § 932 ods. 1 ZPO vyplýva, že k výkonu uznesenia o zabezpečovacom opatrení vo forme zriadenia záložného práva na nehnuteľnosti dochádza zápisom záložného práva na nehnuteľnosť na účely zabezpečenia pohľadávky do katastra nehnuteľností. Okrem toho výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení nie je dovolený po uplynutí lehoty stanovenej v § 929 ods. 2 ZPO. Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, uvedená lehota na výkon obmedzuje nútený výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení, nie však jeho platnosť.

31 Tak zápis záložného práva na nehnuteľnosť na účely zabezpečenia pohľadávky na útvare poverenom vedením katastra nehnuteľností, ako aj lehota uplatňujúca sa na tento zápis, patria do rámca výkonu takého uznesenia o zabezpečovacom opatrení vydaného súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, o aké ide vo veci samej, ktoré je vykonateľné v nadväznosti na uznanie vykonateľnosti v dožiadanom členskom štáte. Sú teda súčasťou procesných predpisov, ktoré boli zakotvené v nemeckom práve na účely výkonu uznesení o zabezpečovacích opatreniach.

32 Skutočnosť, že z uplatnenia takej lehoty na výkon rozhodnutia, aká je stanovená v § 929 ods. 2 ZPO, vyplýva časové obmedzenie vykonateľnosti rozhodnutia vydaného súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, neumožňuje spochybniť výklad, podľa ktorého je táto lehota súčasťou fázy vlastného výkonu rozhodnutia.

33 Keďže vlastný výkon rozhodnutia vydaného súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, ktoré je vykonateľné v tomto dožiadanom členskom štáte, totiž nebol predmetom harmonizácie normotvorcom Únie, uplatnia sa procesné pravidlá dožiadaného štátu týkajúce sa výkonu rozhodnutia.

34 Osobitne je nutné konštatovať, že v rozsahu, v akom nariadenie č. 44/2001 neupravilo pravidlá týkajúce sa výkonu rozhodnutí vydaných súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, dožiadaný členský štát môže slobodne stanoviť vo svojom právnom poriadku uplatňovanie určitej lehoty na výkon takých rozhodnutí, ktoré boli uznané a vyhlásené za vykonateľné v tomto dožiadanom členskom štáte.

35 V tomto ohľade z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak už raz bolo rozhodnutie začlenené do právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o jeho výkon, príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva tohto členského štátu sa na výkon tohto rozhodnutia uplatnia rovnakým spôsobom ako na rozhodnutia prijaté vnútroštátnymi súdmi (rozsudok z 13. októbra 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 40 a citovaná judikatúra).

36 Ako jediné sú teda uplatniteľné procesné ustanovenia dožiadaného členského štátu. Súdy dožiadaného členského štátu totiž nie sú povinné uplatňovať prípadné ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu pôvodu, ktoré na účely výkonu rozhodnutí vydaných súdmi členského štátu pôvodu stanovujú odlišné lehoty stanovené právom dožiadaného členského štátu.

37 Tento výklad je podporený odôvodnením 26 nariadenia č. 1215/2012 v spojení s jeho článkom 39, do ktorého bola prebraná judikatúra citovaná v bode 35 tohto rozsudku a podľa ktorého by sa s rozhodnutím vydaným súdom v inom členskom štáte malo nakladať tak, ako keby bolo toto rozhodnutie vydané v dožiadanom členskom štáte.

38 Zo širšieho systematického hľadiska je potrebné poznamenať, že uvedený výklad potvrdzuje aj článok 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 655/2014 z 15. mája 2014 o zavedení konania týkajúceho sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 189, 2014, s. 59), podľa ktorého sa takýto príkaz vykonáva v súlade s postupmi na výkon rovnocenných vnútroštátnych príkazov v členskom štáte výkonu.

39 Skutočnosť, že navrhovateľ nedodržal lehotu stanovenú v § 929 ods. 2 ZPO má za následok, že uznesenie o zabezpečovacom opatrení vydané súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, už nie je možné vykonať prostredníctvom zápisu záložného práva k nehnuteľnosti na účely zabezpečenia pohľadávky do katastra nehnuteľností dožiadaného členského štátu, pričom však toto rozhodnutie je naďalej vykonateľné v členskom štáte pôvodu, nie je spôsobilá spochybniť takýto výklad.

40 Hoci účinkom uznania rozhodnutí musí byť v zásade priznanie takej právnej sily a účinnosti týmto rozhodnutiam, akú majú v členskom štáte, v ktorom boli vydané, neexistuje nijaký dôvod priznať rozhodnutiu pri jeho výkone také účinky, aké rozhodnutie rovnakého druhu vydané priamo v dožiadanom členskom štáte nespôsobuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 38 a citovaná judikatúra).

41 Treba však konštatovať, že uplatnenie takej lehoty, aká je stanovená v § 929 ods. 2 ZPO, zodpovedá požiadavkám judikatúry uvedenej v predchádzajúcom bode.

42 Na jednej strane totiž hneď ako sa uznesenie o zabezpečovacom opatrení vydané takým súdom, ako je taliansky súd vo veci samej, vyhlási za vykonateľné v Nemecku, malo by mať v tomto členskom štáte takú právnu silu a účinnosť ako v členskom štáte pôvodu. Na druhej strane neuplatnenie lehoty na výkon stanovenej v § 929 ods. 2 ZPO na rozhodnutia rovnakého druhu v dožiadanom členskom štáte by malo za následok, že uznesenia o zabezpečovacom opatrení vydané súdmi iného členského štátu, než je Spolková republika Nemecko, by po svojom uznaní za vykonateľné mali odlišné účinky, než sú účinky, ktoré vnútroštátne právo priznáva uzneseniam o zabezpečovacom opatrení vydaným vnútroštátnym súdom, a najmä by mohli byť vykonané bez časového obmedzenia alebo počas neprimerane dlhšej doby než vnútroštátne rozhodnutia.

43 Okrem toho taký výklad, podľa ktorého sa lehota stanovená na výkon uznesení o zabezpečovacom opatrení viaže na vykonateľnosť rozhodnutí, ktorá sa riadi procesným právom členského štátu pôvodu, takže lehota na výkon prípadne stanovená týmto procesným právom by sa mala uplatniť na výkon uznesení o zabezpečovacích opatreniach vydaných súdom iného členského štátu, než je dožiadaný členský štát, ktoré boli v tomto dožiadanom členskom štáte vyhlásené za vykonateľné, by viedol

k neprimeranému zaťaženiu orgánov s právomocou uskutočniť takýto výkon. Ako uvádza vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, v prejednávanej veci nemecký orgán poverený vedením katastra nehnuteľností nemôže zisťovať, či právo členského štátu, v ktorom bolo vydané uznesenie o zabezpečovacom opatrení, stanovuje určitú lehotu či spôsoby jeho výkonu, ani mu nemožno dovoliť uplatňovať právnu normu tohto členského štátu.

44 V druhom rade, ako vyplýva z bodu 26 tohto rozsudku, je potrebné preskúmať, či by uplatnenie procesných pravidiel dožiadaného členského štátu v rámci výkonu rozhodnutia mohlo narušiť potrebný účinok systému upraveného nariadením č. 44/2001.

45 Pokiaľ ide o ciele nariadenia č. 44/2001, z jeho odôvodnení 2, 6, 16 a 17 vyplýva, že toto nariadenie má zaručiť voľný pohyb rozhodnutí z rôznych členských štátov v občianskej a obchodnej oblasti tým, že zjednodušuje formality na účely ich uznávania a ich rýchleho a jednoduchého výkonu (rozsudok zo 7. júla 2016, Lebek, C-70/15, EU:C:2016:524, bod 33).

46 Tento cieľ však nemožno dosiahnuť porušením inej dôležitej zásady, konkrétne zásady právnej istoty zápisov v katastri nehnuteľností, tak na účely ochrany nositeľov práv, ktoré sú v ňom zapísané, ako aj na účely ochrany tretích osôb.

47 Takéto časové obmedzenie výkonu je tiež odôvodnené vzhľadom na povahu konania o zabezpečovacom opatrení, ktoré sa vyznačuje svojou dočasnou povahou, keďže vo všeobecnosti podlieha podmienke naliehavosti s cieľom zabezpečiť zaplatenie pohľadávky, ktorej vymáhanie sa zdá byť ohrozené. Túto koncepciu zastáva väčšina členských štátov s cieľom zabezpečiť právnu istotu pri vymáhaní pohľadávok.

48 Ako uvádza vnútroštátny súd, toto časové obmedzenie výkonu má zabrániť tomu, aby rozhodnutia, ktoré boli vydané v skrátenom konaní, zostávali vykonateľné počas dlhého obdobia a napriek možnej zmene okolností.

49 Navyše taká lehota na výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení, aká je stanovená v § 929 ods. 2 ZPO, nenarúša potrebný účinok nariadenia č. 44/2001 vzhľadom na to, že rozhodnutia vydané v inom členskom štáte, než je Spolková republika Nemecko, sú v zásade uznané a vyhlásené za vykonateľné zo zákona v tomto poslednom uvedenom členskom štáte, takže cieľ tohto nariadenia spočívajúci v zabezpečení voľného pohybu súdnych rozhodnutí je rešpektovaný. Táto lehota, ktorá sa uplatňuje ako procesné pravidlo pri výkone uznesení o zabezpečovacom opatrení podľa práva dožiadaného členského štátu, predstavuje podmienku, ktorej podlieha výkon právneho titulu, ktorý je vykonateľný.

50 Lehota jedného mesiaca takto stanovená na výkon uznesení o zabezpečovacom opatrení, a to aj v prípade uznesení vydaných súdmi iných členských štátov, než je dožiadaný členský štát, ktorá sa počíta od dátumu, kedy bolo vyhlásenie o vykonateľnosti oznámené veriteľovi, však nespôsobuje reálne nebezpečenstvo, že by tento veriteľ nemohol v dožiadanom členskom štáte vykonať uznesenie o zabezpečovacom opatrení vydané v inom členskom štáte, ktoré je vykonateľné.

51 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že je namieste odpovedať na položenú otázku tak, že článok 38 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa taká právna úprava členského štátu, aká je dotknutá vo veci samej, upravujúca uplatnenie lehoty na výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení, uplatnila v prípade takéhoto uznesenia prijatého v inom členskom štáte, ktoré je vykonateľné v dožiadanom členskom štáte.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 38 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa taká právna úprava členského štátu, aká je dotknutá vo veci samej, upravujúca uplatnenie lehoty na výkon uznesenia o zabezpečovacom opatrení, uplatnila v prípade takéhoto uznesenia prijatého v inom členskom štáte, ktoré je vykonateľné v dožiadanom členskom štáte.

Podpisy